

PROF. DR. E.H. HERMANS, 1894-1981

DOOR P.G. BAKKER

Op 28 augustus 1981 is onze stadsgenoot prof. dr. E.H. Hermans plotseling overleden. Hermans werd op 2 september 1894 te Maastricht geboren waar hij de lagere school en de H.B.S. doorliep, waarna hij zich in 1911 bij de medische faculteit van de Rijksuniversiteit te Utrecht als student liet inschrijven en daar in 1917 het artsexamen behaalde. Hierna werd hij assistent op de afdeling huid- en geslachtsziekten van het Militair Hospitaal te Utrecht.

Na de Eerste Wereldoorlog vertrok hij als officier van Gezondheid van het K.N.I.L. naar het toenmalige Nederlands-Indië waar hij al spoedig in Tjimahi een moderne afdeling voor het behandelen van huid- en vooral geslachtsziekten stichtte. In 1923 werd hij als garnizoensarts overgeplaatst naar Ambon met de opdracht de lepra en de framboesia te bestrijden.

Met ziekteverlof kwam hij in 1924 weer naar Holland waar hij enige tijd als assistent op de afdeling huidziekten van het Academisch Ziekenhuis te Leiden werkte. Een jaar later, 1925, vestigde hij zich als dermatoloog in de Mathenesserlaan te Rotterdam. In de Wijde Nieuwsteeg richtte hij de polikliniek voor zeelieden op, die de voorloper was van het huidige Havenziekenhuis dat in 1927 werd geopend.

In deze tijd was Hermans één van de oprichters van Medische Missie Actie (Memisa) en promoveerde hij in 1928 tot doctor in de geneeskunde op het onderwerp 'Framboesia Tropica'.

Door het grote aantal patiënten met geslachtsziekte, eerst bij militairen in Indië, later bij de havenpolikliniek, werd hij op dit gebied een groot deskundige.

Mede door zijn organisatorische talent voerde hij in 1933 in Nederland het zgn. 'Follow-up' stelsel in, waardoor in samenwerking met de kruisverenigingen in alle provincies adviesbureaus voor geslachtsziektenbestrijding werden opgericht.

Na de Tweede Wereldoorlog, waarin Hermans enige tijd als gegijzelde in St. Michielsgestel doorbracht, werd hij in 1945 benoemd tot leider van de 'Centrale Organisatie ter Bestrijding van